

Camera Obscura

driemaandelijks tijdschrift voor de foto & dia liefhebber

Koninklijke vtb Fotoclub Evergem
vtb Diaclub Evergem

© KoenAndries

58ste jaargang nr. 3 – september 2017

vtb**kultuur**.be
met een knipoog

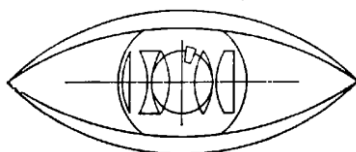

Verantwoordelijke uitgever: Freddy Hofman Pijlkruidstr 31 9032 Wondelgem

Koninklijke

OVU 8
CVB149
Belfius
IBAN BE03 0682 1455 0384
BIC GKCCBEBB

vtb

Fotoclub

Evergem

Website: www.fotoclub-evergem.be
Facebook: <https://www.facebook.com/VTBFOTOEVERGEM/>

VOORZITTER	ONDERVOORZITTER	SECRETARIS	PENNINGMEESTER	PUBLIC-RELATIONS
Freddy Hofman Pijlkruidstraat 31 9032 Wondelgem 09/2268563 freddy.hofman @telenet.be	Jos Van den Hende Antwerpsestwg 774B 9040 St. Amandsberg 09/2252750	Chris Vanden Bunder E. Ronsestraat 45 9041 Oostakker 09/2514823 christiaan.vandenbunder @skynet.be	Christine Van de Velde Rozenpark 11 9940 Evergem 09/3572044 c.vdv@gmail.be	Koen Andries Droogte 78 9940 Evergem 09/3577859 Fotografieandries @gmail.com

Activiteitenkalender

Vrijdag 1/9/2017	Eerste vergadering	Vrijdag 1/12/2017	Fotobespreking
Vrijdag 8/9/2017	Fotobespreking	Vrijdag 8/12/2017	Fotobespreking
Vrijdag 15/9/2017	Fotobespreking	Vrijdag 15/12/2017	Fotobespreking
Vrijdag 22/9/2016	Fotobespreking	Vrijdag 22/12/201	Fotobespreking
Vrijdag 29/9/2017	Fotobespreking	Vrijdag 29/12/2017	Fotobespreking
Vrijdag 6/10/2017	Fotobespreking	Vrijdag 5/1/2018	Nieuwjaarswensen + Jaarvergadering
Vrijdag 13/10/2017	Fotobespreking		
Vrijdag 20/10/2017	Fotobespreking		
Vrijdag 27/10/2017	Fotobespreking		
Vrijdag 3/11/2017	Fotobespreking		
Vrijdag 10/11/2017	Fotobespreking		
Vrijdag 17/11/2017	Fotobespreking		
Vrijdag 24/11/2017	Foto's Stroming binnen		

NB. Deze kalender kan aan wijzigingen onderhevig zijn.

Editoriaal.

Voilà, de zomer is alweer voorbij. Tenminste volgens Dhr F. Deboosere toch, die nu en dan de foute voorspellingen corrigeert met een: "Zoals verwacht".

Persoonlijk vond ik deze zomer niet zo schitterend, buiten enkele zeer warme tot hete dagen en een extra lange droogteperiode.

Op fotografisch gebied was het wel een geslaagde zomer.

Zo was er de tentoonstelling 80 Days of Summer in Gent, waarover jullie een zeer persoonlijk verslag kunnen lezen verder in dit nummer.

De club is met een 8-tal personen naar Rotterdam getrokken om er het levenswerk van Sebastião Salgado te bekijken. Uw voorzitter had dan al een voor-proef gedaan, louter en alleen om fysieke redenen, en was van zijn sokkel geblazen door wat daar te zien viel. Uiteraard zijn de ervaringen van enkele leden ook in dit nummer te lezen.

Onze eerste activiteit van het nieuwe werkjaar is de jaarlijkse tentoonstelling in CC Stroming. Dit jaar gaat deze door van woensdag 29/11 tot en met vrijdag 22/12/2017. Hiervoor zullen we uiteraard terug op jullie beroep doen voor het aanleveren van de foto's. Het vorige jaar heeft ons geleerd dat, door de renovatie van de foyer, er veel minder foto's kunnen opgehangen worden. Als we hiermee rekening houden zullen 2 foto's per persoon ruimschoots volstaan. Het liefst moeten ze ingekaderd zijn, want men beschikt ter plaatse niet over één of ander systeem om de foto's zonder kader te presenteren. Aangezien Koen zich als Chinese vrijwilliger heeft aangemeld om de foto's te transporteren, verwachten we jullie foto's op vrijdag 24/11/2017.

Een laatste punt dat ik onder jullie aandacht wil brengen is het lidgeld voor het komende jaar.

Gezien de koerswijziging van het Centrum voor Beeldcultuur, kunnen jullie geen lid meer worden via de club.

De club zal zichzelf nog lid maken (hoewel me niet helemaal duidelijk is wat de voordelen hiervan zijn), maar jullie zijn volledig vrij om persoonlijk een lidmaatschap aan te gaan. De voordelen hiervan vinden jullie terug op de bekende website van het CvB. Toch nog een goede raad: het beste is om hiermee te wachten tot begin 2018, tot alles definitief bekend zal zijn.

Wat de club zelf betreft gelden de volgende lidgelden (dezelfde als vorig jaar):

- Lid fotoclub: 25€
- 2^e lid wonende op hetzelfde adres: 10€
- Erelid van de club 50€
- Personen reeds aangesloten bij een andere fotografische club behorend tot vtb Kultuur: 20€
- 2^e lid woonachtig op hetzelfde adres: 10€

Deze lidgelden worden gestort (liefst voor 15/10/2017) op het rekening nummer van de club:

Belfius

IBAN BE03 0682 1455 0384

BIC GKCCBEBB

Voorlopig is dit alles wat ik wou overbrengen.

Ik wens jullie een uitstekend fotojaar toe met een prima tentoonstelling die evenveel succes mag hebben als degene die we dit jaar hebben georganiseerd.

Freddy

Nieuws uit Japan

De Vervuilers

Over de hele wereld worden we geconfronteerd met vervuiling. De oceanen zijn vol met drijvend plastic afval maar dat zien we zelf niet, we lezen er alleen over in de krant. De meest zichtbare vervuiling is de rommel die we zelf zien op straat in de meeste grote steden, vooral in Azië. Gelukkig zijn de straten hier in Japan heel erg schoon. Heel uitzonderlijk zien we hier wat vuilnis op straat. Veel Japanse winkeliers vegen de stoep aan en dweilen zelfs het voetpad voor hun winkel elke morgen voordat de winkel opent. Hier is er natuurlijk ook luchtvervuiling, zoals in alle grote steden, door het grote aantal auto's en vrachtwagens.

Een soort vervuiling waar weinig over gesproken wordt is "lawaai-vervuiling." De Japanse steden zijn erg lawaaierig niet alleen door het verkeer maar vooral in de winkelstraten waar iedere winkel zijn eigen luidsprekers heeft met muziek, slogans en aankondigingen. Soms zijn de straten zo lawaaierig dat we elkaar niet kunnen verstaan.

Een andere soort of vervuiling waar zelden over gesproken wordt "lichtvervuiling." Ik heb in jaren de sterrenhemel niet gezien doordat de hemel nooit donker genoeg wordt door al de verlichte gebouwen en lichtreclames die de sterren onzichtbaar maken. De Japanse steden zijn dag en nacht verlicht en dat brengt me op het tweede deel van mijn verhaal.

De Verspillers

Na de grote aardbeving en tsunami die de Japanse kerncentrales buiten werking stelde, is Japan volledig afhankelijk van geïmporteerd vloeibaar natuurlijk gas. Japan importeert al zijn energie en elektriciteit is duur hier. Daarom is het erg pijnlijk om te zien hoeveel elektriciteit hier dagelijks verspild wordt. Niet alleen zijn de meeste gebouwen dat en nacht verlicht met totaal overbodige schijnwerpers en lichtreclames, maar de meeste winkels hebben geen voorgevel, alleen een rolluik dat 's ochtend opgerold en 's avonds neergelaten wordt zodat de hele dag de hele voorkant van de winkel open is om het gemakkelijker te maken voor klanten om naar binnen te lopen.

Het is natuurlijk gemakkelijk om een winkel naar binnen te lopen als de deur wijd open staat. Wat dit echter met zich meebrengt is dat in de winter en op koudere dagen, als de verwarming aanstaat, al die warmte de straat op gaat en nu in de zomer dat de airconditioning op volle toeren draait in elke winkel, ook al de gekoelde lucht naar buiten verdwijnt. Al deze winkels hebben natuurlijk een enorme elektriciteitsrekening iedere maand en die open-deur-politiek moet ze handenvol geld kosten.

Ik vind het een schande dat er hier iedere dag en nacht zo enorm veel energie en elektriciteit verspild wordt aan onnodige verlichting, verspilde verwarming en airconditioning. De beschikbare hoeveelheid natuurlijk gas, steenkool, petroleum en andere energiebronnen in deze wereld zijn niet onuitputtelijk en vroeg of laat zal het allemaal op zijn en wat dan?

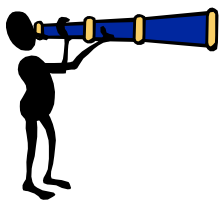
Meer en meer autofabrikanten maken elektrische auto's om de luchtvervuiling door CO2 te beperken en "global warming" tegen te gaan, maar om de elektriciteit voor die auto's te produceren zijn er vanzelfsprekend weer natuurlijke brandstoffen nodig. Sommige autofabrikanten maken auto's die op waterstof lopen, maar om waterstof te maken is er ook veel elektriciteit nodig.

Hoe je het ook draait of keert, het komt toch allemaal neer op onze beperkte natuurlijke brandstoffen zolang er geen kernfusie beschikbaar is, iets waar ze al jarenlang naar het zoeken zijn.

Deze enorme energieverpilling zal vroeg of laat grote gevolgen hebben maar niemand schijnt er zich zorgen over te maken. Wij zullen niet lang genoeg leven om dit zelf mee te maken maar ik ben benieuwd hoe onze kleinkinderen, achterkleinkinderen en achter-achterkleinkinderen zullen leven en reizen als er geen petroleum meer is om brandstof voor vliegtuigen en schepen te maken of geen natuurlijk gas of steenkool meer om elektriciteit te produceren. Terug naar het stenen tijdperk?

Beste groeten van,

Julien

In de voetsporen van John: Verhalen uit Fotoclubland

De Leo Baekelandtentoonstelling - 2017

Zoals de laatste tijd wachten we elk jaar een rustige zondagmorgen af om deze tentoonstelling te bezoeken. Al was het dit jaar van moeten: we waren nauwelijks enkele dagen terug uit verlof.

En met rustig bedoel ik ook rustig. Het valt mij op dat er minder en minder bezoekers zijn. Deze keer waren we met hoop en al 5 bezoekers.

Wat we ook opmerkten dat er nogal wat afgeprutst en afgefotoshopt wordt dezer dagen, enkel en alleen om erbij te horen. Er vallen nauwelijks enkele "onbewerkte" reeksen te bekijken. Wat over bleef behoorde volgens ons tot de categorie aanvaardbaar zonder meer. Het is precies ook nodig om mensen in alle aspecten van hun miserie te tonen. Beelden waar je op een zondagmorgen niet bepaald blij van wordt.

Het moet toch mogelijk zijn om een ander soort fotografie (en ik bedoel dan echte fotografie - spelen met licht en schaduw, weten jullie nog?) op het voorplan te brengen. Misschien moet men de mensen die nu aan het roer staan en voor deze geforceerde vorm van fotografie kiezen, eens verplicht op strafkamp sturen naar de tentoonstelling van Sebastião Salgado in Rotterdam (zie verder in deze CO). Daar zullen ze (hopelijk?) leren waar het om gaat.

Maar ik vrees dat het kalf reeds enige tijd verdronken is.

Al bij al toch wel een eerder teleurstellende tentoonstelling. Maar dit is al een paar jaar zo. Hoop op beterschap heb ik opgegeven. Daarom ben ik blij voorzitter te zijn van een club waar dergelijke praktijken geen gemeengoed zijn en men zich voornamelijk nog bezig houdt met een min of meer pure vorm van fotografie.

Na een beetje discussiëren en van gedachten wisselen met Freddy Van Vlaenderen, die blijkbaar de zondagmorgen ook altijd van corvee is, trokken we met meer dan gemengde gevoelens terug richting Wondelgem.

Freddy

Leo Baekelandtentoonstelling 2017 - Nocturne

Het Groot Begijnhof van Gent moge te lande vrij goed bekend zijn – het is een cultureel erfgoed – de bewegwijzering naar de tentoonstelling was zeer duidelijk. Ook de weg naar een discrete parking voor de auto's werd goed aangegeven. Getuige van een professionele aanpak.

Al bij al een sfeervolle locatie voor een fototentoonstelling. Een artistieke tentoonstelling, een ruimte, een kerk, een gebouw met uiteindelijk nuttig gebruik...

Bij binnentreden en na registratie is het algemene overzicht van de gepresenteerde werken globaal gezien vrij goed. Wat me positief opvalt, zijn de panelen en hun individuele verlichting. De sobere uitvoering in neutrale grijs tint van de panelen laten de foto's maximaal tot hun recht komen.

Tot zover de eerste algemene indruk bekeken van een zekere afstand. Vóór het toelichten van de werken door curator Hilde Van Canneyt, heeft de bezoeker rustig de tijd om de tentoongestelde foto's te bekijken. Wat mij persoonlijk opvalt, is de diversiteit van "genres" bij de tentoongestelde werken. Uiteraard spreken niet alle foto's mij even sterk aan. Om niet te spreken van reeksen die ik helemaal niet goed vind. Fotografie is mijns inziens een medium van communicatie: een foto "verbeeldt" – letterlijk dan - een 'indruk', een 'boodschap', een 'toestand', een 'sfeer', ... Bij velen van deze fotografen mis ik één van deze invalshoeken; maar misschien ligt dat wel aan mij? Ik vermoed dat de gastfotograaf Abdul-VanhitDuman hiertoe een poging doet: zijn fragmenten van vulgaire interieurs verwijzen misschien naar een simpele, kleinburgerlijke, ietwat kneuterige samenleving. Zijn stijl spreekt me echter niet zo aan. In het leven heb ik geleerd om vooral op de positieve kant te focussen, of Monty Python achterna: "Always look on the bright side of life"; daarom toch een reeks realisaties die me hebben aangesproken, vooral op basis van het aspect 'communicatie', zoals ik eerder zei.

Het vermelden waard vind ik "Close encounters" van Patrick Baryn. De zwart-wit portretten laten op subtiële wijze de gemoedstoestand vermoeden van een aantal 'multiculturele' personen. Daarnaast geeft Luc De Backer met zijn reeks "Ooit..." op een rauw realistische manier de vergankelijkheid weer van de dingen.

Aangesproken ben ik door de beelden van Rudy De Cleene "Enjoy, before it's too late!"; een kille, verstarde natuur waar geen mensenleven mogelijk is. Een apocalyps van de toekomst?

Uitzonderlijk is het project van Marleen Hiels. Zij volgde gedurende twee jaar een familie in een gekraakte vervallen villa zonder water noch elektriciteit en maakte er een fotoreportage over, waarvan 14 beelden werden tentoongesteld. De foto's getuigen van respect en begrip en de onderwerpen zijn zeer poëtisch in beeld gebracht. Knap werk! Ik heb de werken aangehaald die me zijn bijgebleven. Wie ben ik om de anderen te (ver)oordelen. Dat hierover andere meningen bestaan, zoveel te beter: vrije meningsuiting (en fotografie behoort daartoe) is één van de fundamenten van de democratie. Met alle opgeslagen visuele indrukken werd dan overgegaan tot het toelichten van de werken door curator Hilde Van Canneyt, samen met de gastfotograaf Abdul-VanhitDuman. Dit gebeurde in een zijbeuk van de kerk. Voor mij – en waarschijnlijk voor vele andere aanwezigen – ging dit gedeelte zowat de mist in. De geluidsinstallatie liet het verschillende keren afweten, waardoor men niets meer kon verstaan. En als de versterking werkte, dan waren de commentaren gewoon nietszeggend. Sorry, maar men moet mensen aanstellen die kunnen spreken en iets te zeggen hebben. Dit was beneden alle peil! De tentoongestelde werken werden geprojecteerd, maar de kwaliteit ervan was erbarmelijk. En plus, werd tijdens de toelichtingen commentaar gevraagd aan de fotografen die zich tussen de bezoekers bevonden. Hun antwoorden gingen verloren in de ruimte van de kerk wegens geen geluidsversterking. Het publiek werd er kregelig van... Niemand verstond er iets van; maar misschien was dat niet zo van belang?

Na afloop werd een drankje aangeboden en de plooiën werden gladgestreken. Hopelijk trekt men hieruit de nodige lessen voor een volgende keer...

Herman

80 Days of Summer - Gent 2017

Deze tweejaarlijkse tentoonstelling (nog tot half september) loopt onder de noemer: "**Roots and Roads**".

De bedoeling is mensen te tonen die "onderweg" zijn, van de ene geschiedenis naar de andere, op de vlucht, op de dool of simpelweg op reis.

Martine en ik hebben ons doelbewust beperkt tot de tentoonstellingen in de Historische Huizen Gent. Alleen het stadhuis hebben we niet bezocht wegens enkel open in het weekend, iets wat ons helemaal niet paste.

Sint Pietersabdij

- *Nomadslife, Looking at Tomorrow - Jeroen Toirkens (Nederland)*

Tool holding two, Reindeer, Mongolië,
Juni 2007 © Jeroen Toirkens, Kahmann
Gallery

Deze fotograaf is al sinds 1999 met dit project bezig. Zijn ontdekkingstocht begon bij nomadenfamilies hoog in het Turkse Bolkargebergte.

Nadien bezocht hij nog verschillende andere, van herkomst nomadische volkeren.

In 2005 en 2006 bracht hij zijn tijd door bij de Sámi en de Nemets in Rusland.

Little Diomedé in het westen van Alaska en Big Diomedé in Rusland sloten dit project af. Deze twee eilandjes in de Beringstraat liggen op amper 4 km van elkaar. Toch bestaat er een tijdsverschil van 24 h, omdat de internationale datumgrens tussen de twee eilanden

doorloopt. De titel van de fotoreeks: "Looking at Tomorrow" verwijst trouwens naar dit gegeven.

Zwart-wit en kleufotografie wisselen elkaar af. Weliswaar is er een overvloed aan foto's maar er zijn er toch wel verschillende die het bekijken waard zijn.

- *Wolf - Frederik Buyckx (België)*

De fotograaf ontving dit jaar de Sony World Photography Award en de hiermee gepaard gaande titel als Photographer of the year.

Zijn bedoeling was om terug in contact te komen met de kracht van de natuur en het respect dat mensen in de meest afgelegen gebieden hiervoor opbrengen.

Voor deze reeks ging de fotograaf op zoek naar de natuur en dit vooral in de winter.

De reeks toont enkele prachtige landschapsfoto's en is hiermee waarschijnlijk de meest kwaliteitsvolle reeks die er te zien is, zeker in de Sint Pietersabdij.

Uit de serie Wolf © Frederik Buyckx

- *Ruta del Sol - Frank Gaudlitz (Duitsland)*

Olmedo Ignacio Leòn (76), Ambato,
Ecuador @ Frank Gaudlitz

In 2010 vertrekt deze fotograaf op reis door Zuid-Amerika. Basis van de tocht is het in de voetsporen treden van Alexander von Humboldt, die in 1801 een legendarische expeditie startte.

Humboldt was in die tijd een wetenschappelijke superster, een beetje een kruising tussen Indiana Jones en Stephen Hawking. Bergketens, steden, watervallen, gletsjers, een zeestroom en honderden planten- en diersoorten werden naar hem genoemd.

De fotograaf wisselt landschappen af met portretfotografie. Mij kwam het geheel nogal chaotisch over, terwijl de fotografie zelf mij ook minder kon bekoren.

- *Bound to the ground - Esther Hessing (Nederland)*

26 april 1986 is de datum van de kernramp in Tsjernobyl. Enkele bewoners, heden ten dage zijn er nog zo'n 140 over, wilden terugkeren naar hun geboortegrond. Ze geloven dat je in het hiernamaals alleen kunt herenigd worden met de geliefden wanneer je op dezelfde begraafplaats begraven bent.

In de dorpjes zijn er geen voorzieningen meer beschikbaar. Wekelijks komt een busje langs met de basisproducten. De mensen zijn hierdoor vooral aangewezen op wat ze zelf kweken in hun moestuin.

De catalogoog beschrijft het gebied als uitgestrekt en mooi. Persoonlijk kwam het mij als desolaat en troosteloos over. De fotografie was dan ook navenant met armzalige Russen tussen hun vervallen krotwoningen. Let wel, ik heb hier niets op tegen op voorwaarde dat het op een aanvaardbare wijze wordt getoond. De fotograaf schijnt er echter op uit te zijn om de meest armzalige en op de sukkel zijnde mensen weer te geven.

Hanna Zavorytna (86), Kuvavate © Bound to the Ground, Esther Hessing

- *Sounds of Blikkiesdorp - Laurence Bonvin (Zwitserland)*

Sounds of Blikkiesdorp © Laurence Bonvin

Blikkiesdorp is de Afrikaanse naam voor de nederzetting die de Zuid-Afrikaanse overheid in de aanloop naar het WK voetbal van 2010 bouwde als tijdelijke huisvesting voor 1600 bewoners die met harde hand uit hun vorige woning werden verdreven. Ondertussen is hun aantal opgelopen tot 25000.

Op deze afgelegen en gevaarlijke plek in de periferie van Kaapstad, toont de fotoreeks met bijbehorende film, hoe volhardend en vindingrijk deze mensen zijn. Vergeet ook niet dat dit "dorp" bestaat uit uniforme, ijzeren hokjes zonder isolatie, riolering en toiletten.

Deze fotografe spreekt wel aan, hoewel de meeste beelden eerder hetzelfde zijn, wat moeilijk anders kan met deze, als woning bedoelde, ijzeren dozen.

Sint Baafsabdij

- *L'Homme qui marche - Magnum foto's - Verschillende fotografen*

Deze foto's tonen de bannelingen en mensen op de vlucht voor de grote internationale conflicten en rampen.

Decennialang fotograferen de Magnumfotografen mensen op de vlucht.

Uit dit enorm rijk archief brengt de reeks een selectie die de recente vluchtelingencrisis in een historisch perspectief plaatst. Noch de chronologie, noch de geografische ligging speelt de hoofdrol, maar wel de eindeloze weg leidend naar een onzekere toekomst.

Hoewel allemaal in een kleiner formaat (18x24), biedt deze reeks uitstekende fotografie, echt de moeite waard. Alleen spijtig dat de namen en referenties van de werken op de achterzijde van de kaders staan, hetgeen het toch wel minder gemakkelijk maakt om uit te maken wie wat heeft gefotografeerd.

- *Odyssëia - Antoine D'Agata (Frankrijk)*

Duizenden mensen zetten alles op alles om met gevaar voor eigen leven, op zoek te gaan naar een beter bestaan binnen Europa. Deze Magnum-fotograaf toont meestal het leven aan de zelfkant van de maatschappij.

De reeks bestaat uit een projectie-vijfluik van foto's tekst en videobeelden, niet echt mijn ding dus.

- ***Cherbourg - Antoine D'Agata (Frankrijk)***

Iedereen kent de vluchtelingenkampen in Calais. Ook Cherbourg heeft zo een kamp. De levensomstandigheden zijn er dramatisch en de veiligheid komt in het gedrang. Voor deze reeks fotografeerde hij vluchtelingen gezien vanop de rug. De levensgrote foto's staan verspreid in de tuin.

- ***Tell me, how are you? - Bieke Depoorter en Ruth Vandewalle - België***

In het voorjaar van dit jaar organiseerden Magnumfotografe Bieke Depoorter en Arabiëkenner Ruth Vandewalle een workshop met enkele vluchtelingen en asielzoekers in Gent. Via de fotografie kwamen gesprekken op gang over het thuisfront, de lange tocht, de stad waar ze nu verblijven, de mensen die ze achterlieten en de plannen voor de toekomst.

Ze brengen hun verhaal van de "Roots en Roads" zelf in beeld met foto's, notitieschriften, WhatsApp-gesprekken en brieven.

Het project van vluchtelingen uit Afganistan, Syrië, Burundi en Palestina liep in samenwerking met bovenvermelde personen.

De reeks zelf kon mij minder bekoren. Het was een ware mengelmoes van fotografische beelden en andere documenten. Het geheel kwam nogal onsamenhangend over, maar dit kan gerust aan mezelf liggen.

Belfort - Lakenhalle

- ***The Roma Journeys - Joakim Eskildsen (Denemarken)***

Charlotta's baby, Obukhovo, Rusland © Joakim Eskildsen, courtesy Gallery Taik Persons

In alle Europese landen is de algemene houding tegenover de Roma op zijn minst terughoudend en argwanend. De fotograaf raakte gefascineerd door deze bevolkingsgroep. Daarom reisde hij tussen 2000 en 2006 door verschillende landen om inzicht te krijgen in het leven en de cultuur van de Roma. De foto's zijn een zeer persoonlijke neerslag van respectvolle en openhartige ontmoetingen. Ze weerspiegelen de vooroordelen en haat waar de meeste Roma dagelijks tegenaan lopen.

Voor mij was dit nog maar eens een "triestige" fotografie. Het toont de mensen in hun ellende. Ik weet wel dat dit de realiteit is, maar na de zoveelste confrontatie hiermee tijdens het bezoek aan de "80 Days" wordt het wel een beetje veel van het goede.

De tentoonstelling is ook opgebouwd uit een overvloed aan foto's en wel zodanig dat men nog moeilijk het kaf van het koren kan scheiden.

Museum Arnold Vander Haeghen

- *Voyages Extraordinaires - Christian Tagliavini*
(Zwitserland)

Deze reeks neemt ons mee naar de wereld van de literatuur. De foto's zijn nauwgezet en zeer gedetailleerd in scene gezet. De kostuums en accessoires zijn zeer gedetailleerd.

De tentoonstelling gaat over hoop en al een zestal groot formaat foto's, waarvan er welgeteld twee geen echte portretten zijn.

Daarenboven zit er in deze patriciërs woning ook nog de toeristische dienst van de stad Gent, hetgeen een heleboel over en weer geloop met zich meebrengt. We werden tijdens ons bezoek ook nauwlettend in de gaten gehouden door de suppoost die ons achtervolgde op alle verdiepingen. Een weinig vertrouwenswekkende en nogal paranoïde manier van doen. Misschien kwam het door het feit dat we de enige bezoekers waren op dat moment.

Augustine © Voyages Extraordinaires, Christian Tagliavini, Courtesy Gallery CAMERA WORK, 2015

Hotel D'Hane Steenhuyse

- *Amani - Evgenia Arbugava (Siberië)*

Uit de reeks Amani @ Evgenia Arbugaeva

Hoog in het noordoosten van Tanzania ligt het verlaten Amani Malaria Research Station. Het werd in de late 19^e eeuw opgericht als een Duits wetenschappelijk instituut. Na de 1ste wereldoorlog namen de Britten het over en maakten er een biomedisch laboratorium van ter bestrijding en preventie van o.a. malaria.

De foto's zijn in feite grote dia's die her en der over het gebouw verspreid zijn. Ook hier zijn er nauwelijks foto's (een 10-tal) te zien. Men moet werkelijk op zoek gaan naar de beelden die voornamelijk in de kelders van het gebouw (de vroegere keuken en opslagruimtes), te vinden zijn.

Daarenboven is dit museum dringend aan renovatie toe. Men zou tenminste de salons op de benedenverdieping eens kunnen afstoffen. Het museum geeft een troosteloze indruk, wat zeker niet ten goede komt aan de tentoongestelde werken. Eerder teleurstellend dus.

Freddy

tentoonstelling is voorbij. Van 18 juni tot en met 31 augustus veranderde het rustige Limburgse dorpje Overpelt in een grote fototentoonstelling. Op een parcours van ongeveer 2.5 km werden meer dan 500 foto's van fotografen uit 24 landen uit alle continenten van de wereld in het straatbeeld getoond. Een internationale jury zorgde voor een mooie collectie.

Niet alleen de opening was de moeite waard, ook zaterdag 19 augustus was een topper.

Tijdens deze "World Photography Day" kon men in CC Palette terecht voor lezingen, demo's en workshops of gewoonweg voor een babbel over fotografie en zo ontdekte je de verschillende visies van de fotografen over hun werk.

Tijdens het parcours zag men studio-opnames, straatfotografie, maar ook unieke opnames waar je toch bleef bij stilstaan. Bij de kunstfotografie ontdekte men beelden waar we aan voorbij zouden gaan of zelfs simpel weg, niet zouden zien.

Het boeiende aan alle foto's was het vastleggen van dat magische moment in een fractie van een seconde door een samenloop van omstandigheden; mensen, gebouwen, straten, pleinen, licht, schaduw, vorm en beweging, tot een boeiend geheel.

Deze beelden wekten emoties op, die in eerste instantie door de lens in het visuele geheugen werden opgenomen, maar waarvan uiteindelijk een persoonlijk beeld werd gemaakt dat men met andere kan delen.

Hoe kijk ik terug op mijn deelname aan het fotofestival?

Het was een verrijkende ervaring. Tal van nieuwe mensen leren kennen, allen met dezelfde passie. Waardering kunnen opbrengen en respect voor elk werk, dit was voor elke deelnemer de rode draad.

Dank aan de inzet van velen en het enthousiasme waarmee dit project werd ontvangen.

Freart

Sebastião Salgado - Genesis

Nederlands Fotomuseum Rotterdam

door de ogen van Chris

Het is 05.30 u en de wekker haalt ons genadeloos uit onze slaap. We nemen de eerste bus richting Gent St Pieters en ontmoeten daar onze medereizigers Koen en Jacqueline, Christine en Martine en Jacqueline en Leen.

We sporen naar Antwerpen Centraal en nemen daar de trein naar Rotterdam Centraal waar we rond 10.00 u aankomen in het mooie en ruime station.

Vandaar te voet naar de Erasmusbrug, een mooie wandeling van ongeveer 40 minuten en onderweg werd reeds volop gefotografeerd, al wat meer door de één dan door de ander. Aan het Wilhelminaplein houden we halt om de innerlijke mens wat te versterken en om even uit te blazen.

Hiervandaan is het nog een boogscheut naar het Fotomuseum waar we de tentoonstelling "Genesis" met meer dan 200 foto's van Sebastião Salgado gaan bezoeken.

Koen en ikzelf werden in 1986 tijdens de bekende Fotoweek van Parijs reeds getroffen door de foto's van deze uitzonderlijke fotograaf. We bezochten toen enkele tentoonstellingen waaronder deze van Sebastião Salgado. De beelden zijn nooit uit ons geheugen gewist.

"Genesis" is het levenswerk van deze wereldberoemde Braziliaanse fotograaf. Aan het project heeft hij 8 jaar gewerkt. Voor zijn ode aan onze kwetsbare planeet reisde hij naar afgelegen oorden als de Galapagoseilanden, Madagaskar en Antarctica: plekken waar mensen en dieren nog altijd in evenwicht met elkaar en de natuur leven. Met deze foto's toont Salgado ons de schoonheid van de ongerepte natuur en laat hij ons beseffen dat wij onze planeet moeten beschermen, die boodschap is zeer duidelijk in zijn beelden weergegeven.

Er zijn meer dan tweehonderd spectaculaire zwart-wit foto's te zien van onder meer walvissen tot schildpadden, van gletsjers tot woestijnen en diverse inheemse volken.

We werden allen van onze sokkel geblazen bij het zien van de onderscheiden zwart-wit foto's in diverse formaten. Wat een pracht in zijn eenvoud. Zij die natuurfoto's wilden zien kwamen niet bedrogen uit, maar ook zij die mensen wilden zien ook niet.

Deze zwart-wit fotografie is van een andere dimensie dan we gewoon zijn en de beelden hebben ons allen emotioneel getroffen.

Bij een nabespreking in de foyer van het museum konden we onze lof niet op en na het kopen van enkele posters en het laven van de dorstigen, werd het tijd om nog eens rond te kuieren in Rotterdam.

Na het nuttigen van een avondmaal in de Rotterdamse binnenstad keerden we allen wat vermoeid maar voldaan terug huiswaarts. Op naar een volgende uitstap zou ik zeggen.

Chris VdB

door de ogen van Christine

Het was een beetje vroeg opstaan die zaterdag 19 augustus, want er ging 'een goede trein' (zoals Agatha Christie altijd zei) naar Rotterdam om 7u26. Uiteindelijk troffen we elkaar met ons achten in de grote hal van Gent Sint Pieters. Op het laatst hadden Jacqueline en Leen Van Den Abeele besloten om ons gezelschap (Chris en Micheline, Koen en Jacqueline, Martine en Christine) te vervoegen.

De sfeer zat er al meteen in op de trein. Het is toch ontspannend om op het gemakje in de zetels te zitten en een babbeltje te slaan. Voor we het wisten waren we er al. Het weer was een beetje twijfelachtig, maar toch besloten we, als ware fotografen die geen gelegenheid willen laten voorbijgaan om plaatjes te schieten, te voet naar het fotomuseum op de Wilheminaaan te gaan. En ja hoor, onderweg werden de fototoestellen al duchtig boven gehaald. Rotterdam is een dankbaar onderwerp met zijn originele architectuur en elegante Erasmusbrug.

Na een drankje en een hapje konden we er dan aan beginnen. Ik wil hier nu wel een beschrijving geven van wat we zagen, maar alle woorden zullen tekort schieten. Dit is eigenlijk de mooiste fototentoonstelling die ik al ooit gezien heb ! Meer dan 200 foto's in zwart-wit, ingedeeld in aparte ruimtes per continent. Een mooie afwisseling van grote en kleinere kaders.

Het begon al met een eerste blikvanger : een foto van 1.5 op 2.5 m van een ijsberg die meer op een kasteel met toegangspoort leek. Je moet het maar zien. Perfect uitgelicht, wat gold voor zo ongeveer alle foto's.

Met Genesis tracht Salgado de schoonheid maar ook de kwetsbaarheid van de natuur en de natuurvolkers te tonen, met als boodschap dat wij deze zaken moeten koesteren want vroeg of laat zullen ze verdwijnen als we verder gaan zoals we nu doen. Daarvoor is hij gedurende 8 jaar naar alle uithoeken van de wereld

Foto © Christine Van de Velde

geweest en heeft hij in barre en primitieve omstandigheden geleefd.

Hij bezocht Antarctica en legde daar het landschap met de dieren vast: pinguïns, albatrossen, zeerobben. Telkens vroeg je je af: hoe doet hij het toch om dat beest op de juiste plaats op de foto te krijgen ? Hoe doet hij het om die belichting goed te krijgen in deze omstandigheden? En dat bleef zo maar doorgaan. Bij een vergroting van een groepje Bosjesmannen in Afrika kreeg je het gevoel dat je zo in de foto kon stappen en er bij gaan zitten. Bij een landschap in Alaska is de rivier een zilveren lint geworden. Op de ene foto staat een groepje Afrikaanse olifanten erbij als massieve rotsen, maar op de volgende komt er eentje in volle vaart afgestormd !

De vrouwen van de primitieve Zoe-stam in Papoea-Nieuw Guinea gingen door met hun lichaamsverzorging terwijl Salgado observeerde. In Afrika bezocht hij enkele stammen die nog speciale lichaamsversieringen gebruikten, zoals bordjes door de onderlip, of inkervingen in de huid die dan speciale littekens vormden. Dit werden intieme portretten.

Wij deden er 3 uur over om de hele tentoonstelling te zien. Telkens we een hoek omsloegen was er weer een nieuwe verrassing: een landschap, een dierenportret, een groepje mensen in hun natuurlijke omgeving. In elke foto toont Salgado zich een meester in belichting en compositie. Deze tentoonstelling is een echte aanrader!

Eens terug buiten proefden we nog even van het Rotterdamse landschap met zijn gezellige terrasjes en speciale architectuur. We vonden er onder andere de bekende kubus-woningen, waarbij natuurlijk weer de fototoestellen bovengehaald werden.

Een geslaagde dag!

Christine

door de ogen van Koen

Toen ik een paar maand geleden te horen kreeg dat Salgado zijn GENESIS reportage tentoonstelde was ik reeds aan het plannen om er zeker naar toe te gaan. Weten dat er in onze vriendenkring "club" nog van dat gedacht zouden zijn. Plannen werden inderdaad gemaakt en op 19 augustus was het zo ver. Rotterdam was onze bestemming, meer bepaald het Nederlands Fotomuseum. Onze Freddy was reeds op voorverkenning geweest en wist al veel lovende kritiek te geven.

Salgado is reeds van de jaren 80 een favoriete fotograaf van mij. Dat zal jullie zeker niet verbazen omdat hij niets anders dan zwart wit fotografie brengt. Van in die tijd, ver voor het Photoshop- en Fotofoefel- tijdperk wist Sebastiao met licht te schrijven op een manier die niemand kon evenaren. Chris en ik zagen zijn originele prints al in 1986 en stonden met onze mond open te kwijlen van ... hoe doet hij het. Natuurlijk op bariet en met Leica, maar wel alleen aan de top. Door de jaren lag zijn fotografie zowel in het Magnum persagentschap als in zijn eigen projecten altijd maar in stijgende lijn.

De Genesis-beelden waar hij 8 jaar aan werkte zijn reeds een jaar of 2 in boekvorm te bewonderen. Ik heb hem natuurlijk al geruime tijd in mijn kast zitten. De foto's in het echt bekijken, dat is wel nog iets anders. Al van bij het binnenkomen wordt je omver geblazen door een foto van plus A0 formaat. Formaat maakt echter niets uit, wel de perfectie en de eenvoud.

Een ingescand negatief, (zie je duidelijk aan de korrel) van een ijsformatie.

En dat ging zo maar verder. Beeld na beeld staan we spraakloos te staren naar elk detail die onze fotograaf weet te behouden in zowel witten als zwarten. Daar kunnen we tegenwoordig nog een puntje aan zuigen met al ons digitaal gevoel. Dat hij op ongewoon duistere grijze plekken, waar bijna geen licht te bespeuren valt, knappe beelden weet vast te leggen is een doodnormale zaak. Waar menig andere fotograaf wel altijd een zalvend uitlegje voor heeft dat er eigenlijk geen licht was. Salgado spreekt van een voorrecht te mogen hebben van oog en oog te staan met de zo broze authentieke mens, natuur, en dier. Daardoor is fotografie voor hem geen kunst maar wel een medium om al het schoons op een ongelooflijk schitterende manier in beeld te brengen.

Deze 200-tal beelden wisten ons met de voeten op de grond te dwingen om respect te tonen voor moeder aarde en ons af te vragen hoe het eigenlijk wel zit met onze passie Fotografie. Deze tentoonstelling was voor mij de puurste vorm van onze hobby en gaf me veel stof tot nadenken over "wat is kunst..."

Foto © Koen Andries

Foto © Koen Andries

Koen

door de ogen van Freddy

Ik ga er hier niet teveel woorden meer aan vuilmaken. Door de bovenstaande verslagen mag het duidelijk zijn dat dit over een uitzonderlijk fotograaf gaat. Inderdaad waren Martine en ik enkele weken vroeger naar Rotterdam getrokken en hadden er een weekendje van gemaakt (ook al om puur fysieke redenen).

Wij waren eveneens danig onder de indruk van hetgeen te zien viel. Niet in het minst ook door de wijze van presentatie (uniforme kaders wel in verschillende formaten).

Als je het werk van dergelijke fotografen ziet en bewondert, dan komt onwillekeurig de vraag of jezelf wel zou verder doen met fotografie. Want dit valt toch niet te evenaren. Alles wat erna komt is altijd minder, dus...

Freddy

Micro - Portfolio

**Herman
Schoups**

LOKAAL: **O.C. De Burggrave**, Grovermansdreef 38, 9940 Kerkbrugge (Evergem)

Bankrek. IBAN : Belfius BE24 0688 9963 7338 BIC: GKCCBEBB

VTB-Diaclub Evergem p/a : Bollewerkstraat 119, 9031 Drongen

Zetel van de club: EINDEKEN 39, 9940 EVERGEM

VOORZITTER Jeanine DEVOS Bollewerkstraat 119 9031 DRONGEN ☎ 09 / 227.19.22
SECRETARIS Raphaël COCQUYT Bouwmeestersstr. 32 9040 SINT-AMANDSBERG ☎ 0475 91 86 99
PENNINGMEEESTER Henri Eggermont Bollewerkstraat 119 9031 DRONGEN ☎ 09 / 227.19.22
COMMISSARISSEN Koenraad Andries Droogte 78 9940 EVERGEM ☎ 09 357 78 59 De Schepper Paul Eindeken 39 9940 EVERGEM ☎ 09 253 54 87

- SEPT - 01 GEEN SAMENKOMST !**
- 08 Bespreking programma werkjaar **2017 - 2018**
 - 15 Bespreking digitale beelden
 - 22 Bespreking digitale beelden
 - 29 Bespreking digitale beelden
- OKT - 06 Bespreking digitale beelden**
- 13 Bespreking digitale beelden
 - 20 Bespreking digitale beelden
 - 27 Bespreking digitale beelden
- NOV - 03 GEEN SAMENKOMST !**
- 10 Bespreking digitale beelden
 - 17 Voorbereiding DIGIPROJECTIE
- ZAT 18 DIGIPROJECTIE om 20.00 uur**
- ZOND 19 DIGIPROJECTIE om 16.00 uur**
- Vrijd 24 LDC DE KNOOP,**
Hundelgemsesteenweg 125, 9050 Ledeberg
Om **14.30 uur digiprojectie** "De wereld rond 2".
- 24 Nabespreking digiprojectie
Bespreking digitale beelden
- DEC - 01 Bespreking digitale beelden**
- 08 Bespreking digitale beelden
 - 15 Bespreking digitale beelden
 - 22 Bespreking digitale beelden
 - **29 GEEN SAMENKOMST !**

CLUBNIEUWS

Bedankt André voor de vele jaren inzet !

Onze ondervoorzitter André De Meyer, heeft besloten om vanaf 1 september 2017, zijn lidmaatschap niet meer te vernieuwen. André was sedert 1975 lid van onze club en oefende er de functies uit van: ondervoorzitter, materiaalmeester en afgevaardigde in de Culturele Raad van Evergem. In het toenmalige dia-gebeuren, monteerde hij alleen, de clubprojecties in overvloeiing en later in multi-visie op 3 schermen met 6 diaprojectoren. Zijn focus zal nu liggen op het spelen van petanque. We wensen André en zijn echtgenote nog vele gezonde en aangename jaren toe !

Jaarlijkse Digiprojectie in 2017

De projectie zal terug plaats vinden in de zaal van:

café "De Linden", Wippelgem Dorp 2, 9940 Wippelgem.

Digiprojectie op:

- zaterdag **18 november** om **20.00** uur ;
- zondag **19 november** om **16.00** uur.

Wat is Bokeh en hoe te verkrijgen in uw opnamen ?

Op elke fotosite en elk fotoforum vindt u allerlei discussies over de prachtige bokeh die de favoriete objectieven van de gebruikers creëren. De bijvoeglijke naamwoorden zijn er in overvloed: van : vloeiend, ongelooflijk, prachtig, goed, mooi, zijdezacht tot schitterend... maar wat is bokeh precies?

Bokeh kan worden omschreven als 'het effect van een zachte, onscherpe achtergrond dat u krijgt wanneer u een onderwerp fotografeert met een lichtsterk objectief bij het grootste diafragma.

© Paul Van Allen, Nikon 1 J1, 110-mm objectief, 1/125 sec., f/5,6

Eenvoudig gezegd, is bokeh de aantrekkelijke of esthetische kwaliteit van onscherpte in een foto.

Hoewel bokeh in feite een eigenschap van een foto is, bepaalt het gebruikte objectief de vorm en grootte van de zichtbare bokeh. Bokeh is gewoonlijk beter zichtbaar in hoge lichten en wordt beïnvloed door de vorm van de diafragma-lamellen (en de opening) van het objectief.

Een objectief met rondere lamellen produceert rondere, zachtere bollen van onscherpe hoge lichten. Bij een objectief met een meer zeshoekig diafragma komt die vorm ook terug in de hoge lichten.

Bokeh in uw foto's krijgen.

Als u bokeh in een foto wilt krijgen, hebt u een lichtsterk objectief nodig.

Hoe lichtsterker, hoe beter. Gebruik een objectief met een diafragma van ten minste f/2.8, terwijl een groter diafragma van f/2, f/1.8 of f/1.4 nog beter is.

Veel fotografen gebruiken graag een lichtsterk vast-brandpunt-objectief als ze foto's willen maken met zichtbare bokeh. Het wordt aanbevolen te fotograferen met het grootste diafragma, dus u kunt het beste de opnamestand Diafragmavoorkeuze of Handmatig gebruiken. In de handmatige stand kunt u zowel het diafragma als de sluitertijd kiezen. Bij diafragmavoorkeuze kiest u de f/-stop (diafragma), waarna de camera de juiste sluitertijd voor de belichting selecteert.

U zou ook de stand Flexibel programma kunnen gebruiken, waarbij u een combinatie van sluitertijd met het grootste mogelijke diafragma kiest. Het geeft niet als u geen echt lichtsterk objectief hebt.

Door de afstand tussen de achtergrond en het onderwerp te vergroten, kunt u bokeh creëren in beelden die zijn gemaakt met een kleiner diafragma (= groter f-getal).

Als u de kans op zichtbare bokeh in uw foto's wilt vergroten, vergroot u de afstand tussen het onderwerp en de achtergrond.

U kunt dit doen door de afstand tussen de camera en het onderwerp te verkleinen.

Hoe kleiner de scherptediepte of hoe groter de afstand tot de achtergrond, hoe onscherper die wordt. Hoge lichten in de achtergrond zullen ook beter zichtbare bokeh vertonen.

© Paul Van Allen, COOLPIX P5000, 18,6 mm, 1/957 sec., f/4,3

Als u met tegenlicht, zijlicht of haarlicht werkt, kan de bokeh hierdoor nog mooier worden.

© Paul Van Allen, D3000, 55-mm objectief, 1/60 sec., f/8.

Hoewel een groter diafragma beter is, kunt u ook bokeh krijgen bij kleinere f/stops (f/8), zoals in deze foto.

Portretten zijn ideaal voor bokeh. Met name bij close-ups komt bokeh in portretten zeer goed tot zijn recht. Close-ups en macro's van bloemen en andere natuurlijke elementen zijn ook populaire onderwerpen voor bokeh. En feestverlichting of andere zeer reflecterende voorwerpen, die opzettelijk onscherp zijn gefotografeerd, veranderen in wazige bollen van stralend licht.

Bokeh kan een helder verlichte foto zachter maken. Als u deze techniek toepast om het onderwerp van de achtergrond te scheiden, kunt u ook een minder fotogenieke achtergrond gebruiken.

Door de diffuse onscherpte benadrukt de achtergrond bovendien het onderwerp in plaats van de aandacht ervan af te leiden.

Artikel en foto's door : Jody Dole, Kristina Kurtzke, Lindsay Silverman en Paul Van Allen **Bron: Nikon.**

Hernieuwing clublidgeld werkjaar 2017 – 2018.

Beste clubleden,

Gelieve **vóór 10 oktober** de bijdrage voor het lidgeld, te willen storten via overschrijving. Gelieve dit zo vlug mogelijk te doen, omdat wij voor o.a. subsidiëring het aantal leden moeten overmaken aan **OVU en het CvB voor de SABAM-regeling**.

In 2018 is er een grote verandering voor wat betreft het **CvB**:

de organisatie, de structuur, het lidgeld, en de betaling van SABAM.

Onze club zal zich laten registreren (**€ 60,0**) bij het CvB, waardoor de clubleden, o.a. ook verzekerd zijn via het CvB.

Voor **SABAM** betaald men per lid (voor AV-montages met muziek), jaarlijks **€ 35,0**.

Wie het **tijdschrift** van het CvB (6 nummers per jaar) wil ontvangen, betaald bijkomend **€ 30,0**.

M.a.w. men dient dus geen lidgeld meer te betalen aan het CvB.

Voorgaande zijn de wijzigingen die op dit ogenblik (juni 2017) gekend zijn.

- 1) Het normale vtb Diaclub **lidgeld** bedraagt per werkjaar en per lid **€ 20**.
Hierin is dus **géén** lidmaatschap OVU + SABAM-regeling enz. inbegrepen !
- 2) Het **clublidgeld** met **OVU + SABAM**-regeling inbegrepen, bedraagt per lid **€ 70**.
Hierin is **1 lidmaatschap** inbegrepen voor het **OVU (€ 15,0) + SABAM(€ 35,0)**.
Met het tijdschrift (jaarlijks 6 nummers) van het CvB erbij, wordt dit dan **€ 100,0**.
- 3) Lidgeld vtb Diaclub (€ 20,0) + **tijdschrift** van het **CvB** (€ 30,0) = **€ 50,0**.
- 4) Lidgeld bij de **Koninklijke vtb Fotoclub Evergem** reeds betaald.
Enkel lidmaatschap Diaclub VTB - Evergem, per lid = **€ 15,0**.
- 5) Lidgeld **Koninklijke vtb Fotoclub Evergem** reeds betaald, maar nog geen **SABAM**.
Lidmaatschap Diaclub VTB - Evergem, per lid + **SABAM**,
€ 15,0 + € 35,0 = € 50,0
- 5) **Steunende** clubleden betalen **€ 20,0** en ontvangen eveneens het clubblad.

OPMERKING :

- 1) Het clubblad "**Camera Obscura**" wordt in principe niet meer per post, maar per e-mail verzonden naar de leden.
- 2) BANKREKENING van de Diaclub rek. nr. :

IBAN : BE24 0688 9963 7338	vtb Diaclub EVERGEM
BIC : GKCCBEBB	p/a Bollewerkstraat 119
	9031 DRONGEN

De zetel van de club is gevestigd p/a : Eindeken 39, 9940 Evergem.

Met vriendelijke groeten,
de secretaris Raphaël Cocquyt.